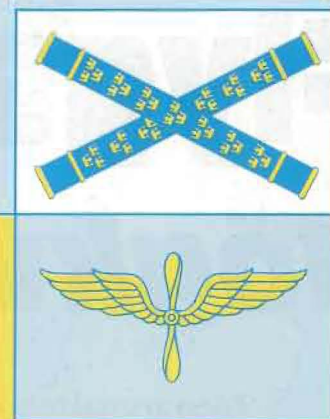

Lednings- och myndighetsorganisation

Flygvapnet liksom försvarsmakten i sin helhet genomgår nu och de närmaste åren en omfattande omstrukturering. Krigsorganisationen skall minskas, vilket leder till att även grundorganisationen reduceras, bl a genom nedläggningar. Dessutom ställs av besparingsskäl krav på fortsatt rationalisering av grundorganisationen.

Till detta kommer den av riksdagen beslutade förändringen av försvarets lednings- och myndighetsorganisation.

● En av de viktigaste förändringarna är att försvarsmakten blir EN myndighet med *en ansvarig chef* – överbefälhavaren. Därigenom kan ansvarsförhållanden inom försvaret bli tydligare. Direkta orderlinjer etableras, samordning vid förändringar säkerställs bättre och principer för ledning av grundorganisationen ges bättre överensstämmelse med ledningen i kris och krig.

För flygstridskrafternas ledning ger tre flygkommandon goda förutsättningar för taktisk ledning av flygstridskrafterna.

En annan väsentlig förändring för att möta framtida krav på flexibilitet är en förstärkt central systemledning i krig, som skall innefatta systemuppföljning, taktikförändring och kompletterande produktion vid beredskapshöjning.

När sedan också ett nytt lednings- och informationssystem för Flygvapnet kan tas i bruk kan E 1:s stab utgå ur organisationen. Detta planeras ske senast 1996, då JAS 39 Gripen börjar tillföras krigsorganisationen.

● ● Ett *nytt gemensamt högkvarter* skapas från 1994. Därmed blir flygstaben integrerad med övriga centrala stabsfunktioner. Huvuddelen av dagens uppgifter skall bibelhållas i den nya centrala produktionsledningen för flygstridskrafterna. Antalet befattningshavare skall dock minska kraftigt. Detta leder till ett annat arbetssätt. I större utsträckning måste lokala chefer få ökat ansvar, dvs räkna med mindre centralt stöd än hittills. Flygvapenledningens uppgifter koncentreras till långsiktiga planeringsfrågor samt uppdragsstyrning av materielanskaffning och förbandsproduktion.

Bl a av detta skäl omarbetas också försvarsmaktens produktionsledningssystem.

● ● Flottiljen har länge varit den samlade produktionsenheten för alla krigsförband. Denna modell har varit mycket rationell. Den medger nära samverkan mellan å ena sidan primär produktion såsom flyg-, bas- och strilförbandsutbildning och å andra sidan stödfunktioner inom förvaltning, underhåll, personaltjänst m m.

Chefen för Flygvapnet anser emellertid att krigsförbandschefens roll skall markeras ytterligare när det gäller ansvar för såväl utveckling som vidmakt-hållande av krigsförband. I det syftet skall inom flottiljens ram detta ansvar tydliggöras. Därvid blir mål, resurser – inte minst ekonomiska resurser – och resultatvärdering direkt kopplade till krigsförbandscheferna. Detta kräver ökad kunskap och ändrade rutiner i vår lokala planerings- och budgeteringsmodell.

● ● Genom koncentration av produktionsledningen centralt (= högkvarteret) och lokalt (= flottiljen) blir militärbefälhavarens och flygkommando-chefens roller tydliga och klara. Dessa skall i operativt respektive taktiskt hänseende värdera de förband som är underställda respektive chef och på denna grund ställa krav på produktionen. Flygkommandochefen blir fristående chef (utan sammanblandning med flottiljchefens roll) och genomför krigsplanläggning, leder större övningar samt kontrollerar krigsförbandens krigsduglighet.

● ● 1995 skall chefen för Flygvapnet föreslå framtida *lokal* organisation. För närvarande granskas såväl krigsorganisation som grundorganisation i en rad utredningar under samlingsnamnet "FV -95". Däri prövas möjligheterna att ändra dagens flottiljorganisation och övergå till en produktionsledning, som mera direkt riktar sig till kaderorganiserade krigsförband.

Tills vidare behålls flottiljen som en samlad produktionsenhet, men med tydligare internt ansvars-tagande av krigsförbandschef. Flottiljerna kompletteras av skolor och andra viktiga produktionsdelar – samordnade av flygvapenledningen i högkvarteret. ■